

Sermo

CLIII

qui me maxime cruciat. Qui fili⁹ po-
rest ne aliq̄s tibi s̄buāre? Qui n̄ dicit.
Nequaq̄; sed q̄d̄iu deus ē i celo ego
crucior i inferno. filius ait. Da mi-
hi salte signū vt ostēdaz charis meis
vt mihi credant q̄ te vidi. At ille ra-
puit monile de pectore ⁊ picat i pau-
mentum dicens. Hoc tibi sit p̄ signo.
Quod cū tollere vellet: exustus gra-
uiter clamauit. Op̄i quāte sunt pene-
tue? Et reductus vñ venerat omnibz
rei euentū nūciāuit. ⁊ om̄ia bona sua
dedit paup̄ibz. vitā emēdauit. i bono
q̄ sine terminauit.

¶ Dñica vicesimaquarta.

Sermo. cliiij.

Ambuletis

digne p̄ oia deo placētes.
ad Col. i. Vidēs ap̄ls q̄
ista p̄ns vitā nihil aliud est nisi q̄dā
cursus ad mortē quē nos oēs oportz
currere. qz nō habemus hic manentē
cūitatē sed futurā inquirimus. Ido
docet nos hic quomō telem⁹ambu-
lare i vitā ista vt ad illā vitā celestē
puenire valeamus: dicens. Ambuletis
digne. quasi diceret. Ambuletis s̄ci
hac vitā vt deo placeatis. ⁊ sic erit di-
gnū vt ad vitā eternā pueniat. ¶ Sci-
endū autē q̄ volētibus ambulare ad
vitā eternāz plura sunt necessaria.
¶ Primū est q̄ diligēter timeat̄ deū
atōem ⁊ errorem. que deuiatio cōtingit
ex duobz. Primo ex mltiplicitate vi-
arū. s. qñ multe vie occurrūt viatorū
caus⁹ sepe ambulat. In hac p̄nti via
diuersi diuersas vias ambulāt. s. ne-
cesse ⁊ vtile est homi volētī venire ad

vitā vt eligat viā meliorē. ¶ Quidā
em̄ ambulant i excello. s. p̄ supbiā.
et isti sepe cadunt. Luce. xiiij. ⁊ xvij.
Qui se exaltat humiliabit. Istaz vi-
am ambulauit Sennacherib: qui i
supbia obsedit Hierusalē. et dixit q̄
deus eoz nō posset eos liberare de ma-
nu sua. et dixit ei deus p̄ Isa. xxxvij.
Cū fueres aduersus me supbia tua
ascēdit in aures meas. Ponam ergo
circulū in naribz tuis: ⁊ frenū i labijs
tuis: et reducā te i via p̄ quā venisti.
Et subdit̄ ibidē de eius subiectōe. qz
in illa nocte percussit dñs de exercitu
suo centū octoginta q̄nqz milia hoim
⁊ ipe euasit dño volente vt se emēda-
ret. Cūqz nō emēdaret statū suū: nec
recederet a via supbie: et adoraret in
templo suo Nestaroth. filij sui Sa-
rasar ⁊ Adramalech interfecerunt eū
ibidē gladio. Ecce viā malāzambu-
labat. ⁊ ideo ad vitā malā puenit: et
nō ad vitā eternā. qz dicit Hugo.
Supbia in celo nata est. sed tene in
memoria qua via inde cecidit. iō il-
luc postea redire nō potuit. ¶ Quidā
p̄o ambulāt p̄ viā auaricie. et illa est
via multuz laboriosa. quia nocte ac-
die auarus nunq̄ quiescit. Eccl̄s. ij.
Luci dies eius pleni sunt laboribz
erumnis. nec p̄ noctem mente requie-
scit. Grego. Nihil laboriosū q̄z terre-
nis desiderijs estuare. nihil quietū in
hoc mundo q̄ nihil appetere. Aug.
Diuitias inuenisti. requieꝝ pdidisti.
die sollicitus. nocte pauidus. s. p̄ ege-
nus. Un̄ dicit̄ dānati auari Sap.
v. Ambulam⁹ vias difficiles. vi-
am autē dñi ignorauimus. qd̄ pfuit
nobis supbia nostra. quid diuitiaz
D